

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 180 (XXIV) — Nr. 449

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 5 iulie 2012

SUMAR

	Pagina	Nr.		Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
Decizia nr. 547 din 24 mai 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar și, în special, ale art. 1 alin. (1) din Legea nr. 118/2010, precum și ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice	2-5	566.	— Hotărâre privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Conductă de interconectare a Sistemului național de transport gaze din România cu Sistemul de transport gaze din Republica Moldova pe direcția Iași—Ungheni”	12-13
Decizia nr. 553 din 24 mai 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 și 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2011 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională	5-7	917.	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 581 din 29 mai 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385 ¹ alin. 1 lit. a) coroborate cu cele ale art. 27 pct. 2 și art. 28 ¹ pct. 3 din Codul de procedură penală	8-9	12.	ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR	
Decizia nr. 597 din 5 iunie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 112 alin. (2) teza întâi din Legea educației naționale nr. 1/2011	9-11		— Ordin pentru punerea în aplicare a Normelor privind autorizarea și desfășurarea activității de subscriere și cedare în reasigurare a riscurilor de catastrofă naturală	15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 547

din 24 mai 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar și, în special, ale art. 1 alin. (1) din Legea nr. 118/2010, precum și ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Benke Károly	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar și art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Valerică Văsâi și alții în Dosarul nr. 3.576/114/2011 al Tribunalului Buzău — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 905D/2011.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 1.334D/2011, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, excepție ridicată de Sindicatul Impact din Botoșani în Dosarul nr. 797/40/2011 al Curții de Apel Suceava — Secția I civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele sus-menționate, din oficiu, pune în discuție conexarea Dosarului nr. 1.334D/2011 la Dosarul nr. 905D/2011.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu măsura conexării dosarelor.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 1.334D/2011 la Dosarul nr. 905D/2011, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând în acest sens Decizia Curții Constituționale nr. 98 din 7 februarie 2012.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 20 iunie 2011 și 1 noiembrie 2011, pronunțate în dosarele nr. 3.576/114/2011 și nr. 797/40/2011, **Tribunalul Buzău — Secția civilă și Curtea de Apel Suceava —**

Secția I civilă au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar și art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, respectiv ale Legii nr. 118/2010, excepție ridicată de Valerică Văsâi și alții, precum și de Sindicatul Impact din Botoșani în cauze având ca obiect soluționarea cererii de restituire a sumelor aferente drepturilor salariale reținute în temeiul textelor legale criticate, respectiv a recursului formulat împotriva unei sentințe prin care a fost respinsă o asemenea cerere.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile legale criticate, perpetuând reducerea salarială ulterior datei de 31 decembrie 2010, încalcă dreptul la salariu, precum și dreptul de proprietate privată. Se susține că astfel restrângerea temporară a salariului a devenit una definitivă.

În Dosarul nr. 905D/2011 se apreciază că salariul/indemnizația este un bun în sensul art. 1 din Protocolul adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, acest text convențional protejând atât bunurile actuale, cât și valorile patrimoniale, inclusiv creanțele în baza cărora persoana poate pretinde să aibă cel puțin o speranță legitimă pentru a obține utilizarea efectivă a unui drept de proprietate.

Se arată că, în privința judecătorilor, textul criticat nu ține cont de echilibrul puterilor în stat, de locul și rolul justiției în statul de drept, de importanța socială a muncii, de răspunderea, complexitatea, obligația de păstrare a confidențialității, de pregătirea profesională și interdicțiile prevăzute de lege.

În Dosarul nr. 1.334D/2011 se mai susține că modul în care a fost promulgată legea criticată este contrar art. 146 și art. 147 alin. (2) din Constituție coroborat cu art. 15 din Legea nr. 47/1992.

Tribunalul Buzău — Secția civilă și Curtea de Apel Suceava — Secția I civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate formulată este neîntemeiată. În acest sens, sunt invocate deciziile nr. 872 și nr. 874 din 25 iunie 2010, precum și Decizia nr. 1.655 din 28 decembrie 2010.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul, în Dosarul nr. 1.334D/2011, apreciază că excepția de neconstituționalitate formulată este neîntemeiată, fiind invocate deciziile nr. 872 și nr. 874 din 25 iunie 2010, Decizia nr. 1.655 din 28 decembrie 2010, precum și Decizia nr. 975 din 6 iulie 2010.

Avocatul Poporului, în Dosarul nr. 1.334D/2011, consideră că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, întrucât textul legal criticat nu mai este în vigoare.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulat, îl constituie dispozițiile art. 1 din Legea nr. 118/2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 30 iunie 2010, și art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 878 din 28 decembrie 2010, respectiv ale Legii nr. 118/2010. În realitate, din motivarea excepției de neconstituționalitate, se constată că sunt criticate numai dispozițiile art. 1 alin. (1) din Legea nr. 118/2010 și art. 1 din Legea nr. 285/2010, precum și ale Legii nr. 118/2010 în ansamblul său, texte asupra cărora Curtea, potrivit jurisprudenței sale, urmează a se pronunța. Dispozițiile legale criticate punctual au următorul cuprins:

— Art. 1 alin. (1) din Legea nr. 118/2010: „(1) *Cuantumul brut al salariilor/soldelor/indemnizațiilor lunare de încadrare, inclusiv sporuri, indemnizații și alte drepturi salariale, precum și alte drepturi în lei sau în valută, stabilite în conformitate cu prevederile Legii-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, se diminuează cu 25%.*”;

— Art. 1 din Legea nr. 285/2010: „(1) *Începând cu 1 ianuarie 2011, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare, astfel cum au fost acordate personalului plătit din fonduri publice pentru luna octombrie 2010, se majorează cu 15%.*

(2) *Începând cu 1 ianuarie 2011, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, solda lunară brută/salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare, astfel cum au fost acordate personalului plătit din fonduri publice pentru luna octombrie 2010, se majorează cu 15%, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții.*

(3) *Cuantumul brut al drepturilor prevăzute la alin. (1) și (2) se va stabili în anul 2011 ținându-se seama de gradul sau treapta profesională, vechimea în muncă, vechimea în funcție sau, după caz, în specialitate, dobândite în condițiile legii până la 31 decembrie 2010.*

(4) *Cuantumul soldei de grad/salariului gradului profesional, al soldei de comandă/salariului de comandă, precum și cuantumul gradațiilor, astfel cum au fost acordate personalului plătit din fonduri publice pentru luna octombrie 2010, se majorează cu 15%.*

(5) *În salariul de bază, indemnizația lunară de încadrare, respectiv în solda funcției de bază/salariul funcției de bază aferente lunii octombrie 2010 sunt cuprinse sporurile, indemnizațiile, care potrivit Legii-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare, făceau parte din salariul de bază, din indemnizația de încadrare brută lunară, respectiv din*

solda/salariul funcției de bază, precum și sumele compensatorii cu caracter tranzitoriu, acordate potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, cu modificările ulterioare. Sporurile stabilite prin legi sau hotărâri ale Guvernului necuprinse în Legea-cadru nr. 330/2009, cu modificările ulterioare, și care au fost acordate în anul 2010 ca sume compensatorii cu caracter tranzitoriu sau, după caz, ca sporuri la data reîncadrării se introduc în salariul de bază, în indemnizația de încadrare brută lunară, respectiv în solda/salariul de funcție, fără ca prin acordarea lor să conducă la creșteri salariale, altele decât cele prevăzute de prezenta lege.”

Autorii excepției susțin că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 20 privind tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 41 privind munca și protecția socială a muncii, art. 44 privind dreptul de proprietate privată, art. 124 privind înfăptuirea justiției, art. 125 privind statutul judecătorilor, art. 146 privind atribuțiunile Curții Constituționale și art. 147 alin. (2) privind deciziile Curții Constituționale. De asemenea, se susține că sunt încălcate și prevederile art. 1 privind protecția proprietății din Protocolul adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate formulată, Curtea constată că dispozițiile legale criticate sunt aplicabile în continuare raportului juridic dedus judecării, astfel încât instanța constituțională urmează a se pronunța pe fondul excepției de neconstituționalitate. În acest sens, se reține că acestea au mai format obiectul controlului de constituționalitate în raport cu critici similare de neconstituționalitate, Curtea respingându-le ca neîntemeiate.

În privința criticilor de neconstituționalitate extrinseci ce vizează Legea nr. 118/2010, Curtea constată, într-adevăr, că decretul de promulgare a legii a fost emis în interiorul termenului de două zile prevăzut de art. 15 din Legea nr. 47/1992. Natura juridică a acestui termen este una de protecție a titularilor dreptului de sesizare a Curții Constituționale, spre a se evita promulgarea intempestivă a legii și eludarea, în acest fel, a controlului de constituționalitate *a priori*. Pentru a întări finalitatea urmărită prin instituirea acestui termen, Curtea, prin Decizia nr. 975 din 7 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 568 din 11 august 2010, a stabilit că, în măsura în care titularii dreptului de sesizare și-au exercitat acest drept în interiorul termenului respectiv, controlul de constituționalitate *a priori* va fi exercitat chiar dacă decretul de promulgare a fost emis înainte ca aceștia să își fi exercitat dreptul prevăzut de art. 146 lit. a) din Constituție. Or, cu privire la viitoarea Lege nr. 118/2010, titularii dreptului de sesizare prevăzuți la art. 146 lit. a) din Constituție și-au exercitat acest drept (a se vedea Decizia nr. 975 din 7 iulie 2010). Astfel, chiar dacă Președintele a promulgat legea criticată pentru neconstituționalitate, aceștia aveau dreptul și posibilitatea să sesizeze Curtea Constituțională în termenul de două zile prevăzut de lege cu privire la textele care au făcut obiectul reexaminării (ceea ce s-a și întâmplat).

Încălcarea acestui termen nu se poate converti într-un motiv de neconstituționalitate a legii, lege care a fost adoptată de către Parlament, din punct de vedere extrinsec, cu respectarea tuturor exigențelor de ordin constituțional.

Promulgarea este un act ulterior adoptării legii și exterior voinței emitentului actului, astfel încât eventualele probleme de constituționalitate în legătură cu acesta nu afectează constituționalitatea extrinsecă a legii (a se vedea, *ad similibet*, Decizia nr. 1.423 din 20 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 885 din 14 decembrie 2011).

De asemenea, Curtea a subliniat că dispozițiile art. 15 din Legea nr. 47/1992, republicată, cu modificările ulterioare, precum și cele ale art. 133 alin. (3)—(5) din Regulamentul Camerei Deputaților sunt aplicabile și în cazul în care obiecția de neconstituționalitate este formulată împotriva unei legi pe care Parlamentul a pus-o de acord cu o decizie anterioară a Curții Constituționale, în conformitate cu art. 147 alin. (2) din Constituție. Numai în aceste condiții Curtea are posibilitatea de a verifica punerea de acord a prevederilor constatate ca fiind neconstituționale cu decizia Curții Constituționale în sensul art. 147 alin. (2) din Constituție. Întrucât și acest control al Curții este o formă a controlului a priori de constituționalitate, prevederile art. 146 lit. a) teza întâi din Constituție și ale art. 15—18 din Legea nr. 47/1992 se aplică în mod corespunzător.

Nu în ultimul rând, în legătură cu acest aspect, Curtea a reținut, prin Decizia nr. 1.423 din 20 octombrie 2011, că obiectul controlului de constituționalitate reglementat la art. 146 lit. d) din Constituție îl constituie legile și ordonanțele Guvernului, și nu decretul de promulgare sau modul în care instituțiile publice înțeleg să își exercite competențele constituționale sau legale.

Cu privire la criticile de neconstituționalitate intrinsecă ale art. 1 alin. (1) din Legea nr. 118/2010, Curtea, prin Decizia nr. 872 din 25 iunie 2010 și Decizia nr. 874 din 25 iunie 2010, ambele publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010, Decizia nr. 1.155 din 13 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 757 din 27 octombrie 2011, a reținut, în esență, că dreptul la salariu este corolarul unui drept constituțional, și anume dreptul la muncă, iar diminuarea sa se constituie într-o veritabilă restrângere a exercițiului dreptului la muncă. Realizând o examinare a compatibilității dispozițiilor legale criticate cu fiecare dintre condițiile strict și limitativ prevăzute de Legea fundamentală pentru restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, Curtea a constatat că măsura de diminuare a cuantumului salariului/indemnizației/soldei cu 25% constituie o restrângere a exercițiului dreptului constituțional la muncă ce afectează dreptul la salariu, cu respectarea însă a prevederilor art. 53 din Constituție.

Astfel, Curtea a statuat că diminuarea cu 25% a cuantumului salariului/indemnizației/soldei este prevăzută prin Legea nr. 118/2010 și se impune pentru reducerea cheltuielilor bugetare. De asemenea, soluția legislativă cuprinsă în art. 1 din lege a fost determinată de apărarea „securității naționale”, noțiune înțeleasă în sensul unor aspecte din viața statului — precum cele economice, financiare, sociale — care ar putea afecta însăși ființa statului prin amploarea și gravitatea fenomenului. În acest sens, prin Decizia nr. 1.414 din 4 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 796 din 23 noiembrie 2009, Curtea a statuat că situația de criză financiară mondială ar putea afecta, în lipsa unor măsuri adecvate, stabilitatea economică a țării și, implicit, securitatea națională.

Cu privire la proporționalitatea situației care a determinat restrângerea, Curtea a constatat că există o legătură de proporționalitate între mijloacele utilizate (reducerea cu 25% a cuantumului salariului/indemnizației/soldei) și scopul legitim urmărit (reducerea cheltuielilor bugetare/reechilibrarea bugetului de stat) și că există un echilibru între cerințele de interes general ale colectivității și protecția drepturilor fundamentale ale individului.

De asemenea, Curtea a constatat că măsura legislativă criticată este aplicată în mod nediscriminatoriu, în sensul că reducerea de 25% se aplică tuturor categoriilor de personal bugetar în același quantum și mod. Curtea a observat totodată

că măsura criticată prezintă un caracter temporar, având o durată limitată în timp, și anume până la data de 31 decembrie 2010, tocmai pentru a nu se afecta substanța dreptului constituțional protejat.

Prin Decizia nr. 199 din 6 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 317 din 11 mai 2012, Decizia nr. 98 din 7 februarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 20 aprilie 2012, sau Decizia nr. 1.655 din 28 decembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 51 din 20 ianuarie 2011, Curtea a arătat că a impus o obligație de rezultat legiuitorului, aceea ca după 1 ianuarie 2011 să revină la „cuantumul salariilor/indemnizațiilor și soldelor de dinainte de adoptarea acestor măsuri de diminuare, în condițiile încadrării în politicile sociale și de personal, care, la rândul lor, trebuie să se încadreze în nivelul cheltuielilor bugetare”. Este în același timp o obligație sub condiție care va duce la revenirea etapizată a cuantumului drepturilor salariale la nivelul anterior Legii nr. 118/2010. Stabilirea modalității concrete de realizare a acestui proces este o prerogativă a legiuitorului, care va decide, în funcție de situația economico-financiară a țării, momentul îndeplinirii cât mai rapid a obligației sale de rezultat stabilite prin deciziile Curții Constituționale nr. 872 și 874 din 25 iunie 2010, în sensul revenirii cel puțin la cuantumul salariilor/indemnizațiilor și soldelor de dinainte de adoptarea Legii nr. 118/2010.

Pe perioada cât drepturile salariale stabilite sunt inferioare momentului iunie 2010 înseamnă că prevederile art. 1 din Legea nr. 285/2010 reglementează o restrângere a exercițiului unui drept fundamental, respectiv a dreptului la salariu, ca și corolar al dreptului la muncă. Curtea a reținut că o atare restrângere a acestui drept constituțional respectă exigențele art. 53 din Constituție, întrucât restrângerea operată este prevăzută printr-o lege, se impune în măsura în care este necesară reducerea cheltuielilor bugetare, a fost determinată de apărarea securității naționale — concept care nu implică numai securitatea militară, ci are și o componentă socială și economică —, este necesară într-o societate democratică, ea răspunzând unei situații de criză economică și socială majoră a societății, este proporțională în raport cu situația care a determinat-o, respectiv criza economică accentuată, păstrează un echilibru just între cerințele de interes general ale colectivității și protecția drepturilor fundamentale ale individului, este aplicată în mod nediscriminatoriu, respectiv întregului personal plătit din fonduri publice, și nu aduce atingere substanței dreptului, din moment ce condițiile prevăzute la art. 53 din Constituție, analizate anterior, sunt respectate. De asemenea, măsura criticată are un caracter temporar, aplicându-se pe parcursul anului 2011, tocmai pentru a nu se afecta substanța dreptului constituțional protejat. Astfel, este evident că restrângerea exercițiului unui drept trebuie să dureze numai atât timp cât se menține amenințarea în considerarea căreia această măsură a fost edictată.

Nu în ultimul rând, Curtea a observat că, prin Opinia nr. 598 din 20 decembrie 2010 a Comisiei de la Veneția, dată la cererea președintelui Curții Constituționale a Macedoniei, opinie care a fost adoptată la a cea de-a 85-a sesiune plenară a Comisiei de la Veneția din 17—18 decembrie 2010, s-a arătat că o situație de criză economică este un temei suficient de grav pentru a determina o măsură de reducere a salariilor aplicată nediscriminatoriu întregului personal plătit din fonduri publice, statul având o anumită marjă de apreciere în a adopta astfel de măsuri atunci când apar turbulențe economice grave care afectează întregul său sistem economic și financiar.

Cu alte cuvinte, o situație de criză economică este un temei suficient de grav pentru a determina o măsură de reducere a

salariilor aplicată nediscriminatoriu întregului personal plătit din fonduri publice.

Așa cum rezultă din răspunsul Comisiei de la Veneția, statul are o anumită marjă de apreciere în a adopta astfel de măsuri atunci când apar turbulențe economice grave care afectează întregul său sistem economic și financiar; astfel, Curtea a constatat că acest lucru se constituie chiar într-un veritabil argument suplimentar, în sensul că statul poate, în mod temporar, decide reducerea salariilor întregului personal plătit din fonduri publice în limite rezonabile, și nu numai al judecătorilor — care ocupă o poziție distinctă în arhitectura statului —, răspunzând astfel unei situații de gravă criză economică ce afectează statul — *qui potest plus, potest minus*.

Curtea a mai arătat că drepturile salariale constituie un bun care intră în sfera de protecție a dreptului de proprietate. Desigur, acest lucru nu vizează drepturile salariale viitoare, ci numai cuantumul sumelor aferente salariilor care sunt certe, lichide și exigibile.

De altfel, și Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în Decizia din 6 decembrie 2011, pronunțată în cauzele conexe

nr. 44.232/11 și 44.605/11 *Felicia Mihăieș împotriva României și Adrian Gavril Senteș împotriva României*, paragraful 16, a stabilit că salariile viitoare cu greu pot fi considerate ca fiind un bun în sensul art. 1 din Protocolul adițional la Convenție. Prin aceeași decizie, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat, în privința reducerilor salariale operate prin Legea nr. 118/2010, că, și dacă salariile viitoare ar fi considerate bunuri, ingerința (reducerea) este prevăzută de lege, aceasta urmărește o cauză de utilitate publică (salvarea echilibrului bugetar al statului) și respectă un just echilibru între interesele generale ale colectivității și interesele individuale ale cetățeanului (paragrafele 17—20). Totodată, Curtea a atras atenția că autoritățile naționale se află într-o poziție mai favorabilă decât judecătorul internațional de a aprecia „utilitatea publică” (paragraful 19).

Rezultă că, în cauză, autorii excepției nu pot invoca protecția dreptului de proprietate din moment ce salariile viitoare nu pot fi considerate bunuri și, prin urmare, textele constituționale și convenționale referitoare la dreptul de proprietate privată și protecția proprietății nu au incidență în cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar și, în special, ale art. 1 alin. (1) din Legea nr. 118/2010, precum și ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Valerică Văsâi și alții în Dosarul nr. 3.576/114/2011 al Tribunalului Buzău — Secția civilă și de Sindicatul Impact din Botoșani în Dosarul nr. 797/40/2011 al Curții de Apel Suceava — Secția I civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 24 mai 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Benke Károly

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 553

din 24 mai 2012

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 și 7
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2011 privind stabilirea unor măsuri
în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare,
ordine publică și siguranță națională**

Augustin Zegrean — președinte
Aspazia Cojocaru — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Petre Lăzăroiu — judecător
Mircea Ștefan Minea — judecător
Ion Predescu — judecător
Puskás Valentin Zoltán — judecător

Tudorel Toader — judecător
Benke Károly — magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 și 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului

nr. 1/2011 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională, excepție ridicată de Tanca Duțu în Dosarul nr. 2.426/111/2011 al Tribunalului Bihor — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.279D/2011.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând în acest sens jurisprudența în materie a Curții Constituționale, și anume Decizia nr. 153 din 23 februarie 2012.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 20 octombrie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 2.426/111/2011, **Tribunalul Bihor — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 și 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2011 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională**, excepție ridicată de Tanca Duțu într-o cauză având ca obiect anularea deciziei de recalculare a pensiei în baza Legii nr. 119/2010 și menținerea în plată a cuantumului pensiei la valoarea lunii decembrie 2010.

În motivarea excepției de neconstituționalitate textele de lege criticate contravin art. 15 alin. (2) din Constituție, referitor la principiul neretroactivității legii.

În acest sens, arată că acest principiu constituțional este respectat de prevederile art. 180 alin. (7) din Legea nr. 19/2000, care, referindu-se la procedura de urmat în cazul succesiunii în timp a mai multor legi, prevede că, în situația în care cuantumului pensiei stabilite potrivit alin. (6) este mai mic decât cel stabilit pe baza legislației anterioare, se păstrează în plată cuantumului avantajos. Același principiu este consacrat și de dispozițiile art. 7 din Legea nr. 119/2010, care prevede că procedura prevăzută de Legea nr. 19/2000 devine procedură generală de acordare, calculare, plată a pensiei. Chiar dacă Legea nr. 119/2010 nu consacră în mod expres principiul neretroactivității legii, îl consacră implicit, prin trimiterea pe care art. 7 le face la Legea nr. 19/2000.

Potrivit acestor reglementări, dreptul la pensie, cel puțin în cuantumul aflat în plată în luna decembrie 2010, este un drept câștigat, al cărui cuantum nu poate fi diminuat. Or, dispozițiile criticate prevăd o procedură de recalculare a pensiilor care poate să aibă ca finalitate diminuarea cuantumului pensiei aflat în plată în luna decembrie 2010, motiv pentru care ele contravin principiului constituțional al neretroactivității legii. Astfel, dispozițiile de lege criticate prevăd posibilitatea ca, prin decizia de revizuire, eventualele diferențe încasate de beneficiarul pensiei până la data emiterii deciziei de revizuire să facă obiectul unor rețineri din pensie.

Tribunalul Bihor — Secția civilă consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale. Astfel, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2011 a fost adoptată în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituție, întrucât în termenul prevăzut de Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor nu au fost identificate documentele necesare dovedirii în totalitate a veniturilor în cadrul procesului de recalculare, lucru

care a avut un impact negativ asupra valorificării dreptului la pensie al beneficiarilor acestei legi, fiind imperios necesară instituirea unei etape de revizuire a cuantumului pensiilor cu respectarea principiului contributivității.

Totodată, consideră că dispozițiile criticate nu aduc atingere prevederilor constituționale ale art. 15 alin. (2), neafectând drepturile la pensie recunoscute prin lege și Constituție. Apreciază că legiuitorul este în drept a revizui modalitatea de calcul al drepturilor de pensie, fără a aduce atingere însuși dreptului la pensie.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care invocă deciziile Curții Constituționale nr. 919 din 6 iulie 2011, nr. 1.264 din 27 septembrie 2011, nr. 1.268 din 27 septembrie 2011, nr. 1.269 din 27 septembrie 2011, nr. 1.270 din 27 septembrie 2011, nr. 1.381 din 18 octombrie 2011, nr. 1.382 din 20 octombrie 2011, nr. 1.284 din 29 septembrie 2011 și nr. 1.285 din 29 septembrie 2011.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale. Astfel, măsurile cuprinse în ordonanța de urgență criticată sunt de natură a ocroti, iar nu a vătămă sau încălca dreptul la pensie. Dispozițiile criticate stabilesc măsuri pe baza cărora instituțiile implicate să identifice și să transmită caselor de pensii sectoriale toate elementele necesare pentru stabilirea dreptului de pensie într-un mod obiectiv și justificat. Prin actul normativ criticat, legiuitorul a urmărit instituirea unei etape de revizuire a cuantumului pensiilor cu respectarea principiului contributivității, scopul fiind acela de a nu sancționa persoanele care, fără a avea vreo culpă, nu au reușit, în intervalul inițial pus la dispoziție de legiuitor prin Legea nr. 119/2010, să identifice documentele doveditoare ale veniturilor realizate pe parcursul întregii cariere.

Referitor la criticile formulate prin raportare la prevederile Legii nr. 119/2010 și ale Legii nr. 19/2000, consideră că acestea nu reprezintă o veritabilă critică de neconstituționalitate, întrucât, așa cum a statuat Curtea în jurisprudența sa, examinarea neconstituționalității unui text de lege are în vedere compatibilitatea acestuia cu dispozițiile constituționale pretins încălcate, iar nu compararea mai multor texte de lege între ele.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 6 și 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2011 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională, publicată în Monitorul Oficial al

României, Partea I, nr. 81 din 31 ianuarie 2011, aprobată prin Legea nr. 165/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 511 din 19 iulie 2011, care au următorul cuprins:

— Art. 6: „(1) *Pensiile recalculate pe baza documentelor care atestă veniturile realizate și a salariului mediu brut pe economie sau exclusiv pe baza salariului mediu brut pe economie pentru perioadele care constituie stagiul de cotizare și ale căror cuantumuri sunt mai mici decât cele aflate în plată în luna decembrie 2010 se mențin în plată în cuantumurile avute în luna decembrie 2010 începând cu luna ianuarie 2011 până la data emiterii deciziei de revizuire.*

(2) Diferențele aferente lunii ianuarie 2011 se achită până la sfârșitul lunii februarie 2011.”;

— Art. 7: „(1) *În cazul pensiilor prevăzute la art. 5 și 6, nu mai târziu de data de 31 martie 2012 se va efectua regularizarea acestora, prin stabilirea sumelor de plată sau de recuperat, după caz, în funcție de cuantumurile rezultate după luarea în considerare a tuturor documentelor care atestă veniturile realizate pe întreaga durată a stagiului de cotizare sau după aplicarea grilei prevăzute în anexa nr. 1.*

(2) Sumele de plată se vor achita până cel târziu la data de 31 decembrie 2012, iar sumele de recuperat se rețin din drepturile de pensie, în condițiile legii.”

Autorul excepției de neconstituționalitate consideră că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 15 alin. (2) din Constituție referitoare la principiul neretroactivității legii.

Examinând excepția de neconstituționalitate formulată, Curtea constată că s-a mai pronunțat în raport cu o critică de neconstituționalitate similară care a vizat textele legale supuse controlului de constituționalitate.

Astfel, prin Decizia nr. 153 din 23 februarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 266 din 23 aprilie 2012, Curtea a arătat că, de fapt, în motivarea excepției de neconstituționalitate se pornește de la premisa greșită că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2011 este actul normativ care prevede eliminarea părții necontributive din calculul pensiei militarilor, polițiștilor și funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciarelor. Curtea a arătat că, în realitate, sunt criticate dispozițiile Legii nr. 119/2010, lege care a eliminat partea necontributivă a pensiilor de care beneficiau militarii, polițiștii și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciarelor și reiterează motive de neconstituționalitate care s-au mai formulat

în termeni similari în raport cu actualele prevederi ale Legii nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 30 iunie 2010, și ale Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 20 decembrie 2010. Cu privire la acestea, Curtea s-a pronunțat, în cadrul controlului a priori de constituționalitate, prin Decizia nr. 871 din 25 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010, și prin Decizia nr. 1.237 din 6 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 785 din 24 noiembrie 2010.

Referindu-se la critica de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2011 raportată la art. 15 alin. (2) din Constituție, Curtea a constatat că aceasta este neîntemeiată, deoarece prevederile ordonanței de urgență criticate reglementează, pentru viitor, după intrarea ei în vigoare, măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională, avându-se în vedere necesitatea instituirii unei etape de revizuire a cuantumului pensiilor cu respectarea principiului contributivității, scopul fiind acela de a nu sancționa persoanele care, fără a avea vreo culpă, nu au reușit, în intervalul inițial pus la dispoziție de legiuitor prin Legea nr. 119/2010, să identifice documentele doveditoare ale veniturilor realizate pe parcursul întregii cariere.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluția și considerentele deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Distinct de cele arătate mai sus, Curtea reține că prin ordonanța de urgență criticată au fost menținute în plată pensiile de serviciu până la data de 31 decembrie 2010, practic, legiuitorul delegat operând un act de favoare în beneficiul persoanelor care aveau dreptul la pensii de serviciu. De-abia odată cu intrarea în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2011, legiuitorul delegat a pus în aplicare, pentru viitor, o procedură unitară și echitabilă pentru revizuirea pensiilor de serviciu aflate în plată; a accepta susținerea autorului excepției, și anume neconstituționalitatea revizuirii cuantumului pensiilor de serviciu aflate în plată, ar echivala cu imposibilitatea conversiei pensiilor de serviciu în pensii de drept comun, respectiv cu inaplicabilitatea unei legi în vigoare, și anume Legea nr. 119/2010, ceea ce este de neconceput.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 și 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2011 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională, excepție ridicată de Tanca Duțu în Dosarul nr. 2.426/111/2011 al Tribunalului Bihor — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 24 mai 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Benke Károly

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 581

din 29 mai 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385¹ alin. 1 lit. a) coroborate cu cele ale art. 27 pct. 2 și art. 28¹ pct. 3 din Codul de procedură penală

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Iuliana Nedelcu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385¹ alin. 1 lit. a) coroborate cu cele ale art. 27 pct. 2 și art. 28¹ pct. 3 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Gelu Boghiu în Dosarul nr. 4.657/189/2010 al Curții de Apel Iași — Secția penală și pentru cauze cu minori și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 826D/2011.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 10 mai 2012 și au fost consemnate în încheierea din aceeași dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 29 mai 2012.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 21 iunie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 4.657/189/2010, **Curtea de Apel Iași — Secția penală și pentru cauze cu minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385¹ alin. 1 lit. a) coroborate cu cele ale art. 27 pct. 2 și art. 28¹ pct. 3 din Codul de procedură penală.**

Excepția a fost ridicată de Gelu Boghiu cu ocazia soluționării recursului împotriva unei hotărâri penale pronunțate de judecătoria în primă instanță.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile art. 385¹ alin. 1 lit. a) coroborate cu cele ale art. 27 pct. 2 și art. 28¹ pct. 3 din Codul de procedură penală, prin eliminarea apelului împotriva hotărârilor penale pronunțate de judecătoria în primă instanță și reglementarea competenței curților de apel ca instanțe de recurs, încalcă egalitatea în drepturi, accesul liber la justiție și dreptul la apărare, întrucât îngrădesc persoanelor judecate pentru infracțiuni de competența judecătoriei dreptul la exercitarea pleneră a liberului acces la justiție, care implică parcurgerea a două căi de atac. Aceste persoane se regăsesc într-o postură de inferioritate, din punctul de vedere al drepturilor procedurale penale, față de persoanele judecate pentru infracțiuni de competență în primă instanță a tribunalului, care au deschisă calea apelului la curtea de apel și calea recursului la Înalta Curte de Casație și Justiție.

Curtea de Apel Iași — Secția penală și pentru cauze cu minori apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dispozițiile art. 385¹ alin. 1 lit. a) coroborate cu cele ale art. 27 pct. 2 și art. 28¹ pct. 3 din Codul de procedură penală nu aduc nicio atingere prevederilor din

Constituție invocate de autorul excepției. În acest sens, arată că reglementarea competenței după materie este atributul exclusiv al legiuitorului.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale, deoarece, potrivit art. 126 alin. (2) și art. 129 din Legea fundamentală, stabilirea competenței și instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, deci și reglementarea căilor de atac, reprezintă atributul exclusiv al legiuitorului. Consideră că în cazul la care se referă excepția de neconstituționalitate eliminarea apelului dintre căile ordinare de atac a fost determinată de necesitatea soluționării urgente a cauzelor penale care au un grad de pericol social mai redus.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 385¹ alin. 1 lit. a) coroborate cu cele ale art. 27 pct. 2 și art. 28¹ pct. 3 din Codul de procedură penală. Două dintre textele de lege criticate au fost modificate prin Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 714 din 26 octombrie 2010, și anume art. 28¹ pct. 3 din Codul de procedură penală a fost modificat prin art. XVIII pct. 9 din Legea nr. 202/2010, iar art. 385¹ alin. 1 lit. a) din același cod a fost modificat prin art. XVIII pct. 46 din Legea nr. 202/2010. Pct. 2 al art. 27 din Codul de procedură penală a fost abrogat prin art. XVIII pct. 4 din Legea nr. 202/2010. Dispozițiile de lege criticate au următorul cuprins:

— Art. 385¹ alin. 1 lit. a): „Pot fi atacate cu recurs:

a) *sentințele pronunțate de judecătoria;*”;

— Art. 28¹ pct. 3: „Curtea de Apel: [...]”

3. *ca instanță de recurs, judecă recursurile împotriva hotărârilor penale pronunțate de judecătoria în primă instanță, cu excepția celor date în competența tribunalului, precum și în alte cazuri anume prevăzute de lege;*”.

Art. 27 pct. 2 din Codul de procedură penală, abrogat prin art. XVIII pct. 4 din Legea nr. 202/2010, avea următorul cuprins: „Tribunalul: [...]”

2. *ca instanță de apel, judecă apelurile împotriva hotărârilor penale pronunțate de judecătoria în primă instanță;*”.

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții de lege, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 16 referitoare la egalitatea în drepturi, ale art. 21 privind accesul liber la justiție și ale art. 24 referitoare la dreptul la apărare.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 385¹ alin. 1 lit. a) coroborate cu cele ale art. 27 pct. 2 și art. 28¹ pct. 3 din Codul de procedură penală, referitoare la eliminarea apelului împotriva hotărârilor penale pronunțate de judecătoria în primă instanță și reglementarea competenței curților de apel ca instanțe de recurs, nu aduc atingere egalității în drepturi, accesului liber la justiție și dreptului la apărare. Stabilirea competenței instanțelor judecătorești și instituirea regulilor de desfășurare a procesului, deci și reglementarea căilor de atac, constituie atributul exclusiv al legiuitorului. Astfel, Curtea a reținut, cu mai multe prilejuri (de exemplu, prin Decizia nr. 460 din 28 octombrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.153 din 7 decembrie 2004), că acesta este sensul art. 129 din Constituție, text care face referire la „condițiile legii” atunci când reglementează exercitarea căilor de atac („Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii”), ca de altfel și al art. 126 alin. (2) din Constituție, care, referindu-se la competența instanțelor judecătorești și la procedura de judecată, stabilește că acestea „sunt prevăzute numai de lege”.

Referitor la încălcarea principiului egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, consacrat de art. 16 din Constituție, Curtea a statuat, în mod constant (de pildă, prin Decizia nr. 77 din 20 februarie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României,

Partea I, nr. 198 din 27 martie 2003), că nu este contrară principiului egalității instituirea unor reguli speciale, inclusiv în ceea ce privește căile de atac, atât timp cât ele asigură egalitatea juridică a cetățenilor în utilizarea lor.

De asemenea, reglementarea unei singure căi ordinare de atac nu este de natură să îngreuească accesul liber la justiție, consacrat de art. 21 din Legea fundamentală, întrucât persoanele interesate se pot adresa atât primei instanțe, cât și celei de recurs cu orice cerere procedurală prevăzută de lege. Totodată, nu este obligatorie parcurgerea a 3 grade de jurisdicție. Astfel, textele de lege criticate asigură dreptul la două grade de jurisdicție în materie penală (judecata în primă instanță și cea în recurs), drept reglementat de art. 2 din Protocolul nr. 7 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

În fine, contrar celor susținute de autorul excepției, dispozițiile art. 385¹ alin. 1 lit. a) coroborate cu cele ale art. 27 pct. 2 și art. 28¹ pct. 3 din Codul de procedură penală nu contravin nici prevederilor art. 24 din Constituție. Într-adevăr, stabilirea de către legiuitor, în temeiul prerogativelor conferite acestuia de dispozițiile art. 126 alin. (2) din Constituție, a unor reguli procedurale privind calea de atac împotriva hotărârilor penale pronunțate de judecătoria în primă instanță nu este de natură să aducă atingere dreptului la apărare, atât timp cât recursul devine cale de atac devolutivă *ex integro*. Părțile beneficiază astfel de toate drepturile și garanțiile procesuale instituite prin lege pentru a-și face apărarea în tot cursul procesului penal, indiferent dacă se află în faza de urmărire penală, în primă instanță ori în calea de atac.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385¹ alin. 1 lit. a) coroborate cu cele ale art. 27 pct. 2 și art. 28¹ pct. 3 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Gelu Boghiu în Dosarul nr. 4.657/189/2010 al Curții de Apel Iași — Secția penală și pentru cauze cu minori.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 29 mai 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 597

din 5 iunie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 112 alin. (2) teza întâi din Legea educației naționale nr. 1/2011

Augustin Zegrean — președinte
Aspazia Cojocaru — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Petre Lăzăroiu — judecător
Mircea Ștefan Minea — judecător
Iulia Antoanella Motoc — judecător

Ion Predescu — judecător
Puskás Valentin Zoltán — judecător
Mihaela Ionescu — magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Liviu-Daniel Arcer.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 112 alin. (2) teza întâi din Legea educației naționale nr. 1/2011, excepție ridicată de Dorel Gheorghe Zugrăvescu în Dosarul nr. 12.020/288/2009 al Tribunalului Vâlcea — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 756D/2012.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea nr. 13 din 1 martie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 12.020/288/2009, **Tribunalul Vâlcea — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 112 alin. (2) teza întâi din Legea educației naționale nr. 1/2011.** Excepția a fost ridicată de Dorel Gheorghe Zugrăvescu într-un litigiu de fond funciar.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul arată, în esență, că prevederile criticate încalcă dreptul de proprietate al persoanelor care au solicitat restituirea terenurilor aparținând unităților de educație timpurie și de învățământ preșcolar și care, potrivit art. 112 alin. (2) teza întâi din Legea nr. 1/2011, fac parte din domeniul public local, deși sunt deținute fără titlu de stat, ca urmare a preluărilor abuzive din perioada regimului comunist. Consideră că preluarea în proprietate a terenurilor în care se desfășoară activitatea școlară fără existența unui titlu valabil din partea statului echivalează cu o expropriere, care, potrivit legii, nu poate avea loc decât pentru cauză de utilitate publică, cu o dreaptă și prealabilă despăgubire.

Totodată, consideră că se aduce atingere și principiului neretroactivității legii, de vreme ce prevederile criticate, care consacră un drept de proprietate publică asupra terenului cu privire la care autorul excepției avea mai mult decât o „speranță legitimă” de a-i fi restituit în condițiile prevăzute de legea fondului funciar, modifică starea legală anterioară cu privire la raporturile juridice create prin consacrarea legislativă a dreptului celui deposedat la restituire.

Arată că, anterior Legii educației naționale nr. 1/2011 (cât și anterior Legii învățământului nr. 84/1995 și Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 206/2000 pentru modificarea și completarea Legii învățământului nr. 84/1995), persoanele aflate în situația autorului excepției, care au formulat cerere de restituire în temeiul Legii fondului funciar, puteau redobândi dreptul de proprietate asupra terenurilor deținute fără titlu de către unitățile de învățământ preșcolar, fără a li se opune un drept de proprietate publică asupra acestora. Or, prin prelungirea nejustificată a soluționării cererii formulate de către autorul excepției, de reconstituire a dreptului de proprietate de către autoritatea administrativă competentă, s-a creat o situație de inegalitate între persoanele cărora le-au fost restituite astfel de terenuri, anterior consacrării legislative a dreptului de proprietate publică al unității administrativ-teritoriale, și celelalte persoane aflate în situația autorului.

De asemenea, consideră că se aduce atingere și dispozițiilor constituționale și convenționale privind dreptul părților la un proces echitabil, din perspectiva încălcării condiției de „independență a instanței”, atâta vreme cât prevederile criticate influențează soluția unui litigiu, statul fiind astfel favorizat.

Tribunalul Vâlcea — Secția I civilă apreciază că textele de lege criticate sunt constituționale. În acest sens, face referire la

deciziile Curții Constituționale nr. 85/2001, nr. 479/2004 și nr. 54/2005, în care s-a reținut constituționalitatea prevederilor art. 166 alin. (4¹) din Legea învățământului nr. 84/1995 [relese în art. 112 alin. (2) teza întâi din Legea educației naționale nr. 1/2011] raportate la dispozițiile constituționale ale art. 44 alin. (1)—(3). Totodată, consideră că prevederile criticate nu contravin nici principiului neretroactivității, întrucât acestea nu modifică o stare legală anterioară, de vreme ce autorul excepției nu era în prezența unei „speranțe legitime” prin simpla depunere a cererii de reconstituire, câtă vreme formularea acestei cereri nu garantează dreptul de a obține proprietatea unui bun și restituirea lui în natură pe aceleași amplasamente. De asemenea, opinează că nu se încalcă principiul egalității și „independența instanței”, pe de o parte, nefiind vorba de situații egale, astfel cum rezultă, implicit, și din motivarea excepției de neconstituționalitate, pe de altă parte, textul de lege criticat neîngrădind dreptul părții la un tribunal independent.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile criticate sunt constituționale. În acest sens, face referire la jurisprudența Curții Constituționale, respectiv deciziile nr. 479/2004 și nr. 54/2005.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 112 alin. (2) teza întâi din Legea educației naționale nr. 1/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 18 din 10 ianuarie 2011, având următorul conținut: *„Terenurile și clădirile unităților de educație timpurie, de învățământ preșcolar, școlilor primare, gimnaziale și liceale, inclusiv ale celorlalte niveluri de învățământ din cadrul acestora, înființate de stat, fac parte din domeniul public local și sunt administrate de către consiliile locale. (...)”*

În susținerea neconstituționalității acestor prevederi de lege, autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 15 alin. (2) referitoare la neretroactivitatea legii, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, art. 20 — *Tratatul internațional privind drepturile omului*, art. 21 alin. (3) teza întâi privind dreptul părților la un proces echitabil și art. 44 alin. (1)—(3) referitoare la garantarea și ocrotirea proprietății private și exproprierea pentru o cauză de utilitate publică. Totodată, invocă și dispozițiile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile art. 112 alin. (2) teza întâi din Legea nr. 1/2011 conservă, în principiu, soluția legislativă inițială ce se regăsea în art. 166 alin. (4¹) din Legea învățământului nr. 84/1995, potrivit căreia terenurile și clădirile în care își desfășoară activitatea unitățile de învățământ preuniversitar de

stat fac parte din domeniul public al comunelor, orașelor și municipiilor, respectiv al sectoarelor municipiului București și sunt în administrarea consiliilor locale ale comunelor, orașelor și municipiilor, respectiv ale sectoarelor municipiului București.

Totodată, Curtea constată că prevederile art. 166 alin. (4¹) din Legea învățământului nr. 84/1995 au mai format obiect al controlului de constituționalitate. Astfel, prin Decizia nr. 85 din 20 martie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 324 din 15 iunie 2001, și prin Decizia nr. 479 din 9 noiembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 62 din 18 ianuarie 2005, Curtea a respins excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 166 alin. (4¹) din Legea învățământului nr. 84/1995.

În considerentele acestor decizii Curtea a reținut că acest text de lege nu contravine art. 44 alin. (1)—(3) din Constituție. Reglementarea cuprinsă în textele de lege criticate privește terenurile și clădirile în care își desfășoară activitatea învățământul preuniversitar, făcând astfel parte din proprietatea publică a comunelor, orașelor, municipiilor și sectoarelor municipiului București. Apartenența acestor bunuri la domeniul public implică în mod incontestabil existența unui titlu legal pe care instanțele de judecată urmează să îl verifice. În măsura în care în procesul de aplicare a acestor prevederi legale s-ar nesocoti dispozițiile constituționale referitoare la protecția proprietății private, prevederile cuprinse în alin. (4¹) al art. 166 din Legea învățământului nr. 84/1995 ar putea fi interpretate ca având un înțeles contrar Constituției. Acest aspect privește însă aplicarea legii, care este de competența instanțelor judecătorești, iar nu controlul de constituționalitate exercitat de Curtea Constituțională.

Cu privire la acest aspect, neexistând elemente noi de natură a determina schimbarea jurisprudenței Curții, considerentele și soluția acestor decizii își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Totodată, Curtea constată că prevederile criticate nu conțin în sine nicio dispoziție cu caracter retroactiv, astfel că nu contravin dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție. În ceea ce privește determinarea situațiilor juridice supuse vechii reglementări, precum și a celor guvernate de noua reglementare, aceasta nu constituie o problemă de constituționalitate, ci de aplicare a legii în timp, de competența exclusivă a instanțelor judecătorești.

De asemenea, Curtea reține că prevederile de lege criticate nu contravin nici principiului egalității în drepturi, consacrat prin art. 16 alin. 1 din Constituție, deoarece, așa cum a statuat

Curtea Constituțională în mod constant în jurisprudența sa, în acord cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, acest principiu constituțional presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. De aceea, el nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite.

În fine, potrivit art. 21 alin. (3) teza întâi din Constituție, părțile au dreptul la un proces echitabil, acesta constituindu-se într-o veritabilă garanție a principiului egalității. Această dispoziție constituțională trebuie înțeleasă în sensul de a se asigura respectarea unor principii fundamentale, precum contradictorialitatea, dreptul la apărare, egalitatea, cu toate consecințele ce decurg din ele. Astfel, elementul fundamental al dreptului la un proces echitabil îl constituie exigența ca fiecare dintre părți să dispună de posibilități suficiente, echivalente și adecvate pentru a-și susține poziția asupra problemelor de drept și de fapt și ca niciuna din părți să nu fie defavorizată în raport cu cealaltă. Totodată, potrivit art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil a cauzei sale de către o instanță independentă și imparțială, care va hotărî asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat în jurisprudența sa, cu titlu general, că art. 6 paragraful 1 din Convenție garantează oricărei persoane dreptul de a aduce în fața unei instanțe orice pretenție referitoare la drepturi și obligații cu caracter civil (a se vedea Hotărârea din 21 februarie 1975, pronunțată în Cauza *Golder împotriva Marii Britanii*, paragraful 36, și Hotărârea din 20 decembrie 2011, pronunțată în Cauza *Đokić împotriva Serbiei*, paragraful 35). De asemenea, este de reținut și sublinierea făcută de instanța europeană în jurisprudența sa (Hotărârea din 24 noiembrie 1994, pronunțată în Cauza *Beaumartin împotriva Franței*, paragraful 38, și Hotărârea din 22 mai 1998, pronunțată în Cauza *Vasilescu împotriva României*), potrivit căreia „tribunal” în sensul art. 6 paragraful 1 este numai un organ care se bucură de plenitudine de jurisdicție, răspunzând unei serii de exigențe, precum independența față de executiv, față de părțile în cauză și față de puterea legislativă.

Or, în prezenta speță Curtea constată că prevederile criticate nu încalcă niciuna dintre exigențele de mai sus, astfel încât pretinsa violare a dispozițiilor constituționale și convenționale privind dreptul părților la un proces echitabil este neîntemeiată.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 112 alin. (2) teza întâi din Legea educației naționale nr. 1/2011, excepție ridicată de Dorel Gheorghe Zugrăvescu în Dosarul nr. 12.020/288/2009 al Tribunalului Vâlcea — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 756D/2012.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 iunie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Conductă de interconectare a Sistemului național de transport gaze din România cu Sistemul de transport gaze din Republica Moldova pe direcția Iași—Ungheni”

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 42 alin. (1) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă indicatorii tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Conductă de interconectare a Sistemului național de transport gaze din România cu Sistemul de transport gaze din Republica Moldova pe direcția Iași—Ungheni”, prevăzuți în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea obiectivului de investiții prevăzut la art. 1 se va asigura prin bugetul Ministerului Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri, în limita sumelor prevăzute anual cu această destinație la titlul 56 „Proiecte cu finanțare din fonduri

externe nerambursabile”, în conformitate cu prevederile Programului operațional comun România — Ucraina — Republica Moldova.

Art. 3. — Ministerul Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri răspunde de modul de utilizare a sumei prevăzute în anexă, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

Art. 4. — Prin hotărâre a Guvernului se va aproba lista cuprinzând proprietarii sau deținătorii terenurilor supuse exproprierii, precum și valoarea individuală a despăgubirii aferente acestora.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Ministrul economiei, comerțului și mediului de afaceri,

Daniel Chițoiu

Ministrul dezvoltării regionale și turismului,

Eduard Hellvig

Ministrul delegat pentru administrație,

Victor Paul Dobre

Ministrul mediului și pădurilor,

Rovana Plumb

Viceprim-ministru, ministrul finanțelor publice,

Florin Georgescu

București, 30 mai 2012.
Nr. 566.

ANEXĂ

INDICATORII TEHNICO-ECONOMICI

ai obiectivului de investiții „Conductă de interconectare a Sistemului național de transport gaze din România cu Sistemul de transport gaze din Republica Moldova pe direcția Iași—Ungheni”

Titular: Ministerul Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri
Beneficiar: Ministerul Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri
Amplasament: pe teritoriul administrativ al comunelor Dumești, Lețcani, Reditu, Popricani, Aroneanu, Victoria și Golăiești, județul Iași

Indicatori tehnico-economici:

— Valoarea totală a investiției, inclusiv TVA (în prețuri la data de 30 septembrie 2010; 1 euro = 4,32674 lei), din care:	mii lei	64.791*)
• construcții+montaj (C+M)	mii lei	43.659
— Eșalonarea investiției (INV/C+M):		
• anul I	mii lei	16.000
	mii lei	11.000
• anul II	mii lei	48.791
	mii lei	32.659
— Capacități:		
• capacitate maximă de transport	mld. mc/an	1,5
• diametru conductă	mm	508
• lungime conductă	m	32.795
• presiune operare	bar	16—56
— Durata de realizare a investiției	luni	24

*) Valoarea se va actualiza potrivit evoluției ulterioare a prețurilor.

Factori de risc

Obiectivul de investiții se va proteja antiseismic, conform Normativului P 100/1/2006, cu modificările și completările ulterioare.

Finanțarea investiției

Finanțarea obiectivului de investiții se va asigura prin bugetul Ministerului Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri, în limita sumelor prevăzute anual cu această destinație la titlul 56 „Proiecte cu finanțare din fonduri externe nerambursabile”, în conformitate cu prevederile Programului operațional comun România — Ucraina — Republica Moldova.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

O R D I N

privind prospectele de emisiune ale certificatelor de trezorerie cu discount și ale obligațiunilor de stat de tip benchmark aferele lunii iulie 2012

În temeiul:

— art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 109/2008, cu modificările ulterioare, și al Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.470/2007, cu modificările și completările ulterioare;

— Regulamentului privind operațiunile cu titluri de stat emise în formă dematerializată, aprobat prin Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 2.509/2008, al Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 11/2005 privind piața primară a titlurilor de stat administrată de Banca Națională a României, al Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 12/2005 privind piața secundară a titlurilor de stat administrată de Banca Națională a României și al Convenției nr. 184.575/13/2005, încheiată între Ministerul Finanțelor Publice și Banca Națională a României,

viceprim-ministrul, ministrul finanțelor publice, emite următorul ordin:

Art. 1. — În vederea finanțării deficitului bugetului de stat și refinanțării datoriei publice în luna iulie 2012, se aprobă prospectele de emisiune ale certificatelor de trezorerie cu discount și ale obligațiunilor de stat de tip benchmark, în valoare nominală totală de 2.250 milioane lei, prevăzute în anexele nr. 1 și 2, care fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcția generală de trezorerie și datorie publică va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Viceprim-ministru, ministrul finanțelor publice,
Cristian Marius Sporiș,
secretar de stat

București, 28 iunie 2012.
Nr. 917.

ANEXA Nr. 1

P R O S P E C T D E E M I S I U N E al certificatelor de trezorerie cu discount lansate în luna iulie 2012

Art. 1. — În vederea finanțării deficitului bugetului de stat și refinanțării datoriei publice în luna iulie 2012, Ministerul Finanțelor Publice anunță lansarea de emisiuni de certificate de trezorerie cu discount, astfel:

Codul ISIN	Data licitației	Data emisiunii	Data scadenței	Nr. de zile	Valoarea emisiunii — lei —
RO1213CTN0E9	9.07.2012	11.07.2012	10.06.2013	334	700.000.000

Art. 2. — Valoarea nominală individuală a unui certificat de trezorerie cu discount este de 10.000 lei.

Art. 3. — Metoda de vânzare este licitația, care va avea loc la datele menționate în tabelul de mai sus, iar adjudecarea se va face după metoda cu preț multiplu.

Art. 4. — Certificatele de trezorerie cu discount pot fi cumpărate de către dealerii primari, care vor depune oferte atât în cont propriu, cât și în contul clienților persoane fizice și juridice.

Art. 5. — (1) Ofertele de cumpărare sunt competitive și necompetitive.

(2) În cadrul ofertei de cumpărare competitive se vor indica elementele cuprinse în anexa nr. 7 la Normele Băncii Naționale a României nr. 13/2005 în aplicarea Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 11/2005 privind piața primară a titlurilor de stat administrată de Banca Națională a României, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Numărul de tranșe valorice, la rate diferite ale randamentului, nu este restricționat.

(4) Ofertele de cumpărare necompetitive pot fi depuse de persoane fizice și juridice, cu excepția instituțiilor de credit, astfel cum sunt acestea definite în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, în calitate de clienți ai dealerilor primari.

(5) În cadrul ofertei de cumpărare necompetitive se vor indica elementele cuprinse în anexa nr. 5 la Normele Băncii Naționale a României nr. 13/2005, cu modificările și completările ulterioare. Se admit oferte de cumpărare necompetitive într-o pondere de 25% din totalul valorii aferente fiecărei emisiuni anunțate. Executarea acestora se va efectua la nivelul mediu ponderat al randamentului la care s-au adjudecat ofertele competitive.

(6) Fiecare tranșă a ofertei de cumpărare competitive sau necompetitive va fi de minimum 10.000 lei.

Art. 6. — Prețul și randamentul se vor determina utilizând următoarele formule:

$$P = 1 - \frac{d \times r}{360}$$

$Y = r/P$,

în care:

P = prețul titlului cu discount, exprimat cu 4 zecimale;

d = numărul de zile până la scadență;

r = rata discountului, exprimată cu două zecimale;

Y = randamentul, exprimat cu două zecimale.

Art. 7. — Ofertele de cumpărare se transmit la Banca Națională a României, ce acționează în calitate de administrator al pieței primare și secundare a titlurilor de stat și al sistemului de înregistrare/depozitare, în ziua licitației, până la ora 12,00.

Art. 8. — Rezultatul licitației se va stabili în aceeași zi la sediul Băncii Naționale a României de către comisia de licitație constituită în acest scop și va fi dat publicității.

Art. 9. — Evenimentele de plată aferente certificatelor de trezorerie cu discount se gestionează în conformitate cu Regulile Sistemului de înregistrare și decontare a operațiunilor cu titluri de stat — SaFIR.

Art. 10. — Dacă data la care trebuie efectuată una dintre plățile aferente titlurilor de stat este o zi de sărbătoare sau o zi nelucrătoare, plata se va face în următoarea zi lucrătoare, fără obligarea la dobânzi moratorii. Titlurile de stat care se regăsesc în această situație rămân în proprietatea deținătorului înregistrat și nu pot fi tranzacționate.

Art. 11. — Regimul fiscal al titlurilor de stat prevăzute la art. 1 este reglementat de legislația în vigoare.

ANEXA Nr. 2

PROSPECT DE EMISIUNE al obligațiunilor de stat de tip benchmark lansate în luna iulie 2012

Art. 1. — În vederea finanțării deficitului bugetului de stat și refinanțării datoriei publice în luna iulie 2012, Ministerul Finanțelor Publice anunță lansarea unei noi emisiuni de obligațiuni de stat de tip benchmark cu scadența la 2 ani și redeschiderea emisiunii de obligațiuni de stat de tip benchmark cu scadența la 4 ani, cu următoarele caracteristici:

Codul ISIN*)	Data licitației	Data emisiunii	Data scadenței	Maturitate Nr. de ani	Rata cuponului — % —	Dobânda acumulată — lei/titlu —	Valoarea nominală totală — lei —
RO1214DBN068	5.07.2012	9.07.2012	28.07.2014	2	5,85	554,63	500.000.000
RO1216DBN030	12.07.2012	16.07.2012	27.01.2016	4	5,75	268,65	400.000.000
RO1214DBN068	16.07.2012	18.07.2012	28.07.2014	2	5,85	569,02	650.000.000

Art. 2. — Valorile nominale totale ale emisiunilor de obligațiuni de stat de tip benchmark pot fi majorate prin redeschiderea ulterioară ale acestora.

Art. 3. — Valoarea nominală individuală a unei obligațiuni de stat de tip benchmark este de 10.000 lei.

Art. 4. — (1) Dobânda (cuponul) se plătește anual la data de 28 iulie pentru obligațiunile de stat de tip benchmark cu scadența la 2 ani, începând cu 28 iulie 2012 și terminând cu

28 iulie 2014 inclusiv, iar pentru obligațiunile de stat de tip benchmark cu scadența la 4 ani, dobânda (cuponul) se plătește la datele specificate în prospectul de emisiune aprobat prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 415/2012 privind prospectele de emisiune ale certificatelor de trezorerie cu discount și ale obligațiunilor de stat de tip benchmark aferente lunii aprilie 2012.

*) În conformitate cu prevederile Ordinului ministrului economiei și finanțelor nr. 2.231/2008 privind titlurile de stat ce urmează a fi tranzacționate și pe piața reglementată administrată de Societatea Comercială „Bursa de Valori București” — S.A., aceste serii se tranzacționează simultan pe piața secundară administrată de Banca Națională a României și pe piața reglementată administrată de Societatea Comercială „Bursa de Valori București” — S.A.

(2) Dobânda se determină conform formulei:

$D = VN * r / \text{frecvența anuală a cuponului (1)}$,

în care:

D = dobânda (cupon);

VN = valoarea nominală;

r = rata cuponului;

Art. 5. — Metoda de vânzare este licitația, care va avea loc la datele menționate în tabelul de mai sus, iar adjudecarea se va efectua după metoda cu preț multiplu. Cotația de preț va fi exprimată sub formă procentuală, cu 4 zecimale.

Art. 6. — Obligațiunile de stat de tip benchmark pot fi cumpărate de către dealerii primari, care vor depune oferte atât în cont propriu, cât și în contul clienților, persoane fizice și juridice.

Art. 7. — (1) Ofertele de cumpărare sunt competitive și necompetitive.

(2) În cadrul ofertei de cumpărare competitive se vor indica elementele cuprinse în anexa nr. 10 la Normele Băncii Naționale a României nr. 13/2005 în aplicarea Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 11/2005 privind piața primară a titlurilor de stat administrată de Banca Națională a României, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Numărul cotațiilor de preț nu este restricționat.

(4) Ofertele de cumpărare necompetitive pot fi depuse de persoane fizice și juridice, cu excepția instituțiilor de credit, așa cum sunt acestea definite în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, în calitate de clienți ai dealerilor primari.

(5) În cadrul ofertei de cumpărare necompetitive se vor indica elementele cuprinse în anexa nr. 9 la Normele Băncii Naționale a României nr. 13/2005, cu modificările și completările ulterioare. Se admit oferte de cumpărare necompetitive într-o pondere de 25% din totalul valorii nominale totale aferente fiecărei emisiuni anunțate. Executarea acestora se va efectua la nivelul mediu ponderat al prețului la care s-au adjudecat ofertele competitive.

(6) Fiecare tranșă a ofertei de cumpărare competitive sau necompetitive va fi de minimum 10.000 lei.

Art. 8. — Ofertele de cumpărare se transmit la Banca Națională a României, ce acționează în calitate de administrator al pieței primare și secundare a titlurilor de stat și al sistemului de înregistrare/depozitare, în ziua licitației, până la ora 12,00.

Art. 9. — Rezultatul licitației se va stabili în aceeași zi la sediul Băncii Naționale a României de către comisia de licitație constituită în acest scop și va fi dat publicității.

Art. 10. — Evenimentele de plată aferente obligațiunilor de stat de tip benchmark se gestionează în conformitate cu Regulile Sistemului de înregistrare și decontare a operațiunilor cu titluri de stat — SaFIR.

Art. 11. — Dacă data la care trebuie efectuată una dintre plățile aferente titlurilor de stat este o zi de sărbătoare sau o zi nelucrătoare, plata se va face în următoarea zi lucrătoare, fără obligarea la dobânzi moratorii. Titlurile de stat care se regăsesc în această situație rămân în proprietatea deținătorului înregistrat și nu pot fi tranzacționate.

Art. 12. — Regimul fiscal al titlurilor de stat prevăzute la art. 1 este reglementat de legislația în vigoare.

ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

COMISIA DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

ORDIN

pentru punerea în aplicare a Normelor privind autorizarea și desfășurarea activității de subscriere și cedare în reasigurare a riscurilor de catastrofă naturală

Potrivit Hotărârii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor din data de 6 iunie 2012, prin care s-au adoptat Normele privind autorizarea și desfășurarea activității de subscriere și cedare în reasigurare a riscurilor de catastrofă naturală, în temeiul prevederilor art. 4 alin. (27) și ale art. 8 alin. (1) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Începând cu data publicării prezentului ordin se pun în aplicare Normele privind autorizarea și desfășurarea activității de subscriere și cedare în reasigurare a riscurilor de catastrofă naturală.

(2) Normele privind autorizarea și desfășurarea activității de subscriere și cedare în reasigurare a riscurilor de catastrofă naturală sunt prevăzute în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

(3) La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a

Asigurărilor nr. 4/2002 pentru punerea în aplicare a Normelor prudențiale privind acoperirea riscurilor de catastrofe naturale, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 29 mai 2002.

Art. 2. — Direcțiile de specialitate din cadrul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor vor asigura ducerea la îndeplinire a prevederilor prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor,
Constantin Buzoianu

București, 28 iunie 2012.

Nr. 12.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 449 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2012 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.200	330	120
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	144	1.500		140
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	2.250		200
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	435	430		40
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	4.800	1.720		160
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	250	1.600		150
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	540		50
8.	Colecția Legislația României	4	450	120	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	750		70

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2012 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	50	130	330	790	1.740	500	1.250	3.130	7.510	16.520
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000
Autentic+ExpertMO	130	330	830	1.990	4.380	1.300	3.250	8.130	19.510	42.920

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	600	1.500	3.750	9.000	19.800
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600
Autentic+ExpertMO	150	380	950	2.280	5.020	1.500	3.750	9.380	22.510	49.520

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia

50 lei/an

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

